

УДК 007:304:070]:82-92:81-044.922

DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2026.3.2/21>**Савчук Р. Л.**<https://orcid.org/0000-0002-1431-9341>

Карпатський національний університет імені Василя Стефаника

Івасів Х. В.<https://orcid.org/0009-0003-0477-2059>

Карпатський національний університет імені Василя Стефаника

ЖАНРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ТРАДИЦІЙНОЇ ПУБЛІЦИСТИКИ У БЛОГОВОМУ ФОРМАТІ (НА МАТЕРІАЛІ АВТОРСЬКИХ КОЛОНОК ОНЛАЙН-МЕДІА «КУРС»)

У статті проаналізовано блог як результат еволюції традиційних публіцистичних жанрів та специфічної форми самовираження автора (на прикладі авторських колонок івано-франківського онлайн-медіа «Курс»).

У сучасному медіапросторі спостерігається розмивання меж між класичною пресою та новітніми цифровими платформами. Використання методів контент-аналізу та лінгвостилістичного опису дало змогу простежити, що блог стає основним інструментом вираження авторської позиції, поєднуючи в собі функції оперативного інформування, глибокої аналітики та емоційного впливу на аудиторію, що суттєво змінює специфіку соціальних комунікацій на регіональному рівні.

Визначено: блог у системі онлайн-медіа не заперечує, а трансформує традиційну публіцистику, збагачуючи її ознаками інтерактивності, гіпертекстуальності та мультимедійності. Сучасний авторський текст в інтернеті переходить від монологічної форми до діалогу з читачем, де візуальні елементи (плакати, фото- та відеоконтент) та особистість автора сприяють актуалізації уваги.

Встановлено, що рубрика «Блоги» в онлайн-медіа «Курс» є невід'ємним складником редакційної політики видання, яка базується на інтелектуальному осмисленні суспільно-політичних, культурних та урбаністичних проблем регіону. У роботі також акцентовано на мовностілістичних особливостях заголовкових комплексів, зокрема на використанні іронії, каламбурів та метафоризації, що в поєднанні з експресивною лексикою дозволяє авторам уникати журналістських штампів і формувати довірливу комунікацію з реципієнтом. Завдяки залученню широкого кола дописувачів (від письменників до експертів) та застосуванню засобів мовної виразності й візуалізації, видання «Курс» створює якісний простір для громадської дискусії.

У статті також окреслено перспективи розвитку блогівих форматів у регіональній журналістиці, що полягають у переході до візуального сторітелінгу, посиленні експертності, впровадженні елементів гейміфікації (рейтингів дописувачів) та зростанні ролі бренду автора як чинника довіри аудиторії. Результати дослідження можуть бути використані для подальшого вивчення трансформацій медіасистем та розробки стратегій розвитку гіперлокальних медіа.

Ключові слова: блог, авторська колонка, публіцистика, жанрова трансформація, інтерактивність, мова медіакомунікації, медіатекст, регіональна журналістика, онлайн-медіа «Курс».

Постановка проблеми. Сучасний інформаційний дискурс зазнає системних модифікацій під впливом цифрових технологій, які кардинально змінили не лише способи висвітлення інформації, а й саму природу журналістської творчості. Традиційна публіцистика, яка десяти-

тиліттями існувала в друкованих медіа у вигляді нарисів, фейлетонів чи аналітичних статей, сьогодні пристосувалася до вимог «кліпового» мислення та інтерактивності. Головним результатом цієї адаптації стала поява та стрімкий розвиток блогів.

Якщо на початку свого існування блоги сприймалися як аматорські онлайн-щоденники, то сьогодні вони перетворилися на потужний інструмент професійної журналістики. Межі між традиційним журналістським матеріалом та авторським блогом стають розмитими [4, с. 78], що породжує феномен жанрової дифузії. Дослідження трансформації класичних жанрів у нові цифрові форми є необхідним для розуміння майбутнього української медіасфери.

Особливого наукового значення набуває аналіз цього процесу на регіональному рівні, прикладом якого виступає івано-франківське онлайн-видання «Курс». Вибір медіаресурсу зумовлений тим, що він демонструє успішний досвід інтеграції повноцінної блоггової платформи у структуру новинного сайту. Його рубрика «Блоги» стала осередком інтелектуальної дискусії, об'єднавши письменників, громадських активістів та експертів. Вивчення досвіду саме цього видання дозволяє виявити, як глобальні медійні тренди адаптуються до локальних запитів аудиторії та як авторська колонка трансформується в дієвий інструмент впливу на життя конкретної громади.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Фундаментальні теоретичні засади функціонування новітніх медіа закладено у працях низки вітчизняних та світових учених: глобальні теорії масових комунікацій у цифровому середовищі розробляли Д. МакКвейл та М. Дьюз [13], специфіку блогосфери як феномену вивчали Р. Блад [11] і Т. Плеханова [7], а становлення української інтернет-журналістики та комунікацій досліджували Б. Потятиник [8], Т. Гуменюк [1], О. Кравченко [3] та ін.

Водночас на сучасному етапі вітчизняні науковці поглиблюють вивчення окремих аспектів цієї проблематики: блог як специфічний жанр інтернет-комунікації розглядає Г. Крижанівська [4], особливості заголовків українських блогів аналізує О. Єрмачкова [2], потенціал блогівих платформ як майданчиків громадянської журналістики перебуває у фокусі уваги М. Рудик [9] тощо. Проте, незважаючи на значний науковий доробок, питання еволюції традиційної авторської колонки у мультимедійний блог саме на матеріалі регіональних онлайн-видань залишається фрагментарно дослідженим. Відсутність комплексних розвідок, присвячених аналізу локальних медіаплатформ Івано-Франківщини у цьому контексті, зумовила актуальність та вибір теми нашого дослідження.

Постановка завдання. Мета роботи полягає у з'ясуванні специфіки жанрової трансформації

традиційної публіцистики у блогівому форматі (на прикладі авторських колонок івано-франківського онлайн-медіа «Курс»).

Для реалізації вказаної мети використано комплекс загальнонаукових та спеціальних **методів**: метод аналізу та синтезу (сприяв опрацюванню теоретичної бази), порівняльний метод (дозволив зіставити ознаки традиційної публіцистики та блогу), описовий метод (застосовано для характеристики сайту онлайн-видання «Курс»), метод контент-аналізу (для вивчення тематики та проблематики журналістських публікацій), метод візуального аналізу (для дослідження мультимедійних елементів: фото- та відеоматеріалів, графічних плакатів).

Виклад основного матеріалу. Цифровізація медійного простору призвела до того, що традиційні жанри публіцистики почали не просто переноситися в інтернет, а докорінно змінюватися. Цей процес у науці номінують жанровою трансформацією. На думку Г. Крижанівської, «виникнення нових та зміни у вже існуючих жанрах відображають трансформації, що відбуваються у суспільстві» [4, с. 77]. Блог у цьому контексті виступає не як абсолютно новий, ізольований жанр, а як результат еволюції класичної авторської колонки, есе чи щоденника під впливом технологічних можливостей мережі. Як зазначають дослідники медіакомунікації Д. МакКвейл та М. Дьюз, розвиток цифрового середовища поступово стирає межі між автором та аудиторією, що сприяє формуванню нових, гібридних форм медійного контенту [13].

Трансформація публіцистики у формат блогу відбувається за кількома основними напрямками:

1) зміна комунікативної моделі: перехід від монологу до діалогу; завдяки інтерактивності (коментарі, уподобання, поширення) публіцистичний текст перетворюється на живу дискусію, де автор виступає модератором обговорення, а думки читачів стають частиною контенту;

2) трансформація авторського «Я» (максимальна суб'єктивізація): блог сприяє повній свободі самовираження – від використання розмовної лексики до висловлення радикальних поглядів; це робить текст близьким аудиторії (сучасний читач цінує в блогах саме автентичність та можливість бачити «живу людину» за текстовим наповненням [12, с. 158]);

3) гіпертекстуальність та мультимедійність: на відміну від обмеженої друкованої шпальти блог інтегрує посилання на інші джерела, відео та візуалізації [8, с. 56–63]; це розширює контекст публіка-

ції та дозволяє читачеві глибше зануритися в тему (наприклад, жанр есе в цифровому середовищі перетворюється на мультимедійний лонгрід, де текст є лише одним із елементів сприйняття інформації).

Слід також звернути увагу на жанрову дифузію. Блог поєднує в собі ознаки багатьох класичних форм: від колонки він взяв сталу періодичність та фокус на особистості автора; від репортажу – оперативність та ефект присутності; від щоденника – інтимність та емоційність викладу. Це підтверджує, що публіцистика не зникає, а просто зазнає модифікацій відповідно до звичок цифрового споживання інформації.

Таким чином, блог є сучасною формою трансформації традиційних текстів, яка виникає на перетині журналістики, технологій та особистого досвіду автора. Він зберігає ознаки аналітичності та емоційності, проте додає до них інтерактивність, мультимедійність та максимальну персоналізацію. Така жанрова еволюція робить публіцистику більш динамічною та адаптованою до вимог сучасного інформаційного суспільства, перетворюючи читача з пасивного споживача на активного учасника медійного процесу.

Як показав аналіз, івано-франківське онлайн-медіа «Курс» [6] поєднує стандарти професійної журналістики з сучасними форматами подачі інформації. Концепція видання базується на принципах неупередженості, оперативності та критичного підходу до висвітлення місцевих подій. Основний акцент видання ставить не лише на повідомленні про подію, а й на виявленні її причин та можливих наслідків для громади.

Тематичне наповнення сайту «Курс» вирізняється структурованістю та різноманітністю. Рубрики охоплюють основні сфери життя міста та області. Кожен тематичний сегмент розкривається через систему деталізованих підрубрик, що дозволяє максимально глибоко опрацювати локальний медіадискурс. Така багатогранність контенту сприяє повноцінному висвітленню складних суспільно-політичних аспектів, а також щоденних культурних чи побутових процесів.

Особливе місце в цій ієрархії посідає розділ «Блоги» [5], який є об'єктом нашого дослідження. Він дозволяє авторам відходити від строгої подієвої прив'язки, характерної для рубрики «Новини», і зосереджуватися на інтерпретації подій із розділів «Політика» чи «Суспільство» через призму власного досвіду. Отже, розділ «Блоги» можна трактувати як самостійну та рівнозначну іншим категорію, що підкреслює стратегічну роль авторського слова в редакційній політиці.

Цільова аудиторія видання – це переважно соціально активні мешканці Івано-Франківщини, а також інтелектуальна спільнота, яка цікавиться питаннями культури (рубрика «Стиль життя») та регіонального розвитку. Важливою ознакою аудиторії виступає прагнення до взаємодії: наявність форми підписки на тижневий дайджест та активні посилання на соціальні мережі (Facebook, Telegram, X(Twitter), YouTube) свідчать про те, що читач «Курсу» вирізняється мобільністю та залученістю у цифровий діалог.

Ще одним аспектом концепції видання є мультимедійність. Окрім текстів, «Курс» активно працює з візуальним контентом та відеоформатами, що характерно для сучасних онлайн-медіа. Це дозволяє блогівим публікаціям бути не лише «статтями думки», а й частиною складного інтерактивного простору, де автор може використовувати посилання на різні підрозділи сайту (зокрема поєднувати політичну аналітику з культурним контекстом рубрики «Література»).

Таким чином, на прикладі інтернет-видання «Курс» простежується завершений етап переходу від класичної газетної колонки до мультимедійного блогу, де особиста думка автора стає такою ж важливою, як і оперативна новина.

Дослідження контенту онлайн-медіа «Курс» засвідчує, що рубрика «Блоги» – це не просто додаток до інформаційної стрічки, а повноцінна платформа для публіцистичного самовираження. Якщо в новинних повідомленнях журналіст обмежений стандартами об'єктивності та фактажу, то в авторських колонках на сайті досліджуваного медіа можна спостерігати домінування суб'єктивної позиції, яка виступає головною ознакою блогівого жанру. Специфіка цієї рубрики полягає в тому, що авторами виступають не лише штатні працівники редакції, а й широке коло зовнішніх дописувачів – експертів, митців, політиків, громадських діячів тощо.

Візуальний аналіз структури сторінки «Блоги» дозволяє виділити домінуючу ознаку подачі матеріалу – персоніфікацію. Кожна публікація супроводжується фотографією автора, його ім'ям та коротким описом професійної приналежності (наприклад, «письменник», «архітектор», «бізнес-консультант» тощо). Це створює ефект особистого знайомства та підвищує довіру до тексту. Читач сприймає такий матеріал не як безособову інформацію, а як живу розмову з конкретною людиною.

Аналіз когорти авторів, представлених у списку «Блогери» на сайті «Курс», репрезентує широкий спектр соціальних ролей дописувачів. Серед най-

активніших постатей можна виокремити громадську діячку Наталію Сербин, письменника Ростислава Шпука та народного депутата VIII скликання, журналіста Вадима Денисенка тощо. Такий підбір публіцистів свідчить, що медіаресурс реалізує модель «громадянської журналістики», де право на публічне висловлення мають лідери думок із різних сфер.

Тематичний діапазон авторських колонок на сайті «Курс» є надзвичайно широким і виходить за межі суто регіональної проблематики. На основі аналізу останніх публікацій можна визначити такі основні вектори публіцистичного самовираження:

1. Суспільно-політична аналітика. Автори реагують на глобальні та всеукраїнські події, проєктуючи їх на локальний контекст. Наприклад, колонка Вадима Денисенка «Миру не досягнути. Логіка подальших дій Трампа» (публікація за 18.04.2025) вказує на спробу автора розібратися у складних геополітичних процесах.

2. Історико-культурологічна есеїстика. Цей напрям насамперед представлений текстами Володимира В'ятровича (про історію УПА та її осмислення на тлі сучасності), Ростислава Шпука (роздуми про ідентичність міста), Володимира Єшкілева (культурні огляди). У цих матеріалах публіцистика тісно переплітається з літературою, виконуючи просвітницьку функцію.

3. Висвітлення локальних проблем та урбаністика. Прикладом слугують дописи Олега Павленка про містобудівні процеси та розвідки Василя Мартинюка про стан медицини, де самовираження публіциста спрямоване на критику влади та захист інтересів громади.

Як показав аналіз, авторські колонки медіаресурсу «Курс» виступають формою інтелектуального волонтерства. Більшість дописувачів не є штатними репортерами, для них блог – це інструмент впливу на суспільну думку та спосіб реалізації власної громадянської позиції. Високі показники переглядів окремих матеріалів (наприклад, станом на 21.04.2026 зафіксовано 3092 перегляди статті бізнес-консультанта Василя Мартинюка про аптечний бізнес) демонструють, що аудиторія активно споживає такий контент, шукаючи в ньому альтернативу сухим новинам.

Саме цей запит аудиторії на автентичність та експертність зумовлює жанрову трансформацію публіцистики: авторські колонки органічно поєднують риси класичної журналістики (актуальність, соціальна значущість) з ознаками блогу (суб'єктивність, емоційність, персоналізація).

Такий симбіоз дозволяє дописувачам вільно обирати форму вираження – від гострої політичної сатири до філософських роздумів чи візуальних маніфестів. Це свідчить не лише про змістову різноманітність публіцистики, а й про її структурне переформатування. Якщо класична колонка характеризувалася текстоцентризмом та статичністю, то матеріали досліджуваного регіонального медіа набувають нових ознак, притаманних інтернет-комунікації: візуалізації, інтерактивності та жанрового синкретизму.

На основі аналізованих публікацій можна виокремити такі основні аспекти жанрових трансформацій на сайті «Курс» у рубриці «Блоги»:

1. Візуалізація та мультимедійність. Традиційна публіцистика спирається на слово, натомість блоги досліджуваного онлайн-видання активно інтегрують візуальні елементи, які стають рівнозначною частиною повідомлення. Окремої уваги заслуговує формат візуального блогу, який на сайті представляє художник Нікіта Тітов. Його публікація містить лаконічний текст та авторський плакат (робота на тему «ТЦК» за 18.06.2024), що є прикладом мультимедійної трансформації жанру. Це підтверджує тезу, що сучасна публіцистика може виражатися не лише словом, а й образом.

Крім того, аналіз архіву публікацій засвідчує використання відеоконтенту безпосередньо у структурі блогу. Наприклад, у дописах Ростислава Шпука за 2014–2015 роки біля заголовків «Швидкий кордон» (26.07.2014) або «Лексус під камуфляжем» (12.08.2015) наявна позначка «ВІДЕО» та іконка відтворення. Це вказує, що авторська колонка модифікувалася у відеоблог ще на ранніх етапах розвитку ресурсу, поєднуючи текст із репортажною зйомкою.

2. Гіперперсоніфікація та статус автора. В онлайн-медіа «Курс» простежується зміна статусу автора. Це вже не знеособлений редакційний оглядач, а конкретна особистість із чітко окресленим бекграундом. У правому сайдбарі розділу «Блогери» введено рейтинг авторів із зазначенням кількості їхніх дописів (Наталія Сербин – 47, Ростислав Шпук – 41, Вадим Денисенко – 37 тощо). Такий елемент гейміфікації (лічильник постів) є типовою ознакою блогівих платформ, яка стимулює конкуренцію між публіцистами та підкреслює їхню індивідуальну значущість. Кожен допис містить фотографію автора, що створює ефект «живої присутності».

3. Інтерактивність та метрика. Характерною особливістю блогу є наявність зворотного зв'язку та метрик популярності. На відміну від друкованої

газети, де реакція читача відтермінована, на сайті «Курс» кожен матеріал має лічильник переглядів («око»), розміщений безпосередньо біля заголовка. Це дозволяє миттєво оцінити резонансність теми. Наприклад, гостра соціальна публікація про аптечний бізнес у блозі Василя Мартинюка та роздуми соціального філософа Дмитра Бушуєва про феномен Володимира Зеленського набрали понад 3000 переглядів, рефлексія ветерана АТО Петра Шкутяка про афганський конфлікт та політичні причини війни – 1792 перегляди, матеріал журналістки Наталії Федоришин про дитсадки в час війни – 1650 зацікавлень тощо.

Зазначені цифри (метрики) є публічними, що характерно саме для блогінгу, де популярність контенту виступає критерієм успіху. Також наявність вказівки соціальних мереж у нижній частині сторінки та бічний панелі сайту сприяє миттєвому поширенню новини.

4. Мовностилістична різноманітність. Специфіка блогового наповнення в онлайн-медіа «Курс» визначається не лише актуальністю тем, а й особливою мовною манерою, що відрізняє ці тексти від інформаційних повідомлень. Якщо новини тяжіють до стандартизованої, «сухої» лексики, то авторські колонки репрезентують високий ступінь експресивності.

Зафіксовано, що заголовки публікацій демонструють відхід від інформаційного стилю до художньо-публіцистичного, притаманного блогам. Автори використовують гру слів, провокацію та іронію для актуалізації уваги в стрічці (зادля комічного чи сатиричного ефекту). Так, заголовок публікації Ростислава Шпука «*Партія Фенішю*» (за 22.07.2015) є прикладом іронічної метафори, яка, ймовірно, натякає на хаотичність або, навпаки, штучну гармонію в діях певної політичної сили, зводячи політику до абсурду. Назва блогу «*Кондючний ордер*» (19.09.2024) містить каламбур, поєднуючи архітектурний термін «*класичний ордер*» із просторічним словом «*кондюк*» (*кондиціонер*). Цей стилістичний прийом влучно та іронічно описує проблему спотворення історичних фасадів сучасними приладами.

Блогери «Курсу» апелюють до інтелектуальних знань читача, використовуючи інтертекстуальні вкраплення: алюзії на відомі літературні твори, фільми чи історичні події. Це створює ефект «спільної мови» між автором та аудиторією. Наприклад, назва статті Ростислава Шпука «*Льодовиковий період архітектора Януша*» (04.02.2025) викликає асоціації з відомим мультфільмом або геологічною епохою, метафорично

натякаючи на забуття або «замороження» пам'яті про видатного митця.

На відміну від новин, де емоції приховані, у досліджуваних блогах автори відкрито дають оцінку подіям, використовуючи експресивну лексику з чітким позитивним або негативним маркуванням. Показовим у цьому контексті є заголовок «*Пересічність потворного: як франківці добивають архітектурну спадщину*» (блог Ростислава Шпука за 18.05.2016), де прикметник «*потворне*» маніфестує негативний тон усєї публікації, виражаючи естетичне несприйняття автором змін у міському просторі. Водночас експресивно навантажене дієслово «*добивають*» інтенсифікує цей ефект, метафорично позиціонуючи руйнування архітектури як акт насильства над живою істотою.

Іронічний підтекст підсилюється використанням риторичних питальних конструкцій у заголовках: «*Чи(м) були гроші?*», «*Форма невинна? Але і свастика – також*» Ростислав Шпук; «*Учорашні герої?*» (Іван Костюк); «*Кому належить Говерла*» (Наталія Сербин); «*Чому в Івано-Франківську гроші не ходять за дітьми?*» (Наталія Федоришин); «*Що там з перейменуваннями?*» (Остап Українець). Такий прийом «навмисного запитання» спонукає читача до сумніву в очевидному, перетворюючи медіаназву із простого інформування на інтелектуальну провокацію.

Таким чином, мовностилістичний аналіз підтверджує: автори блогів на сайті «Курс» уникають канцеляризмів та штампів. Їхня мова – це живий, динамічний інструмент, який поєднує літературну норму з розмовною лексикою, іронією та інтелектуальною грою. Така стилістика служить не лише інформаційним тлом, а й спонукає реципієнта до емоційної реакції, що є характерною для блогової комунікації.

Дослідження авторських колонок дає змогу окреслити стан регіональної блогосфери, а також спрогнозувати її подальший розвиток. Спостереження за інтенсивністю переглядів та тематичною наповненістю рубрики «Блоги» доводить, що цей формат не втрачає актуальності, однак змінюється під впливом цифровізації та суспільних запитів.

Відтак, можна виокремити п'ять основних тенденцій, які визначатимуть майбутнє української блогової публіцистики:

1. Перехід від текстоцентризму до візуального сторітелінгу. Візуалізація блогового контенту демонструє, що сучасна аудиторія краще сприймає інформацію через образи, аніж через довгі тексти. Перспектива розвитку полягає у зменшенні текстового обсягу на користь інфографіки,

авторських плакатів та коротких відео. Традиційний лонгрід поступово трансформується у мультимедійний продукт, де текст виконує роль супровідного коментаря до візуального ряду.

2. Кросплатформність та адаптивність контенту. Ще одним важливим аспектом є поглиблення інтеграції з соціальними мережами. Зазначимо те, що зараз сайт медіаресурсу «Курс» має активні посилання на соціальні платформи, а це дозволяє миттєво поширювати матеріали. Ймовірно, надалі тексти створюватимуть за принципом «напиши раз – адаптуй для всього». Авторську колонку можна буде легко перетворити на лаконічний пост для телеграм-каналу або серію сториз, не втрачаючи при цьому основної думки. Сайт видання виконуватиме роль архіву, а основне споживання контенту відбуватиметься на зовнішніх платформах.

3. Експертність замість загальної журналістики. Як показав аналіз популярності матеріалів (колонок Василя Мартинюка, Дмитра Бушуєва, Петра Шкутяка), реципієнт втрачає інтерес до блогерів, які пишуть «про все на світі». Майбутнє, на наш погляд, за вузькопрофільною експертністю. Аудиторія шукатиме на сайтах медіа не емоційну реакцію на події, а фаховий аналіз конкретної сфери. Онлайн-медіа будуть змушені ретельніше формувати склад авторів, віддаючи перевагу професіоналам-практикам.

4. Підсилення персонального бренду. Наявність рейтингів активності авторів на сайті «Курс» свідчить про зростання ролі особистості блогера. У перспективі саме автор (як бренд) стане орієнтиром для читача. Регіональні медіа перетворяться на своєрідні продюсерські хаби, які надаватимуть інтелектуальну платформу талановитим публіцистам. Це може призвести до монетизації блогів, де автори отримуватимуть підтримку від аудиторії не лише вподобаннями, а й через донати чи платну підписку на ексклюзивну аналітику.

5. Психотерапевтична функція у час війни. На нашу думку, в умовах постійного стресу блоги

в українських медіа виконуватимуть роль своєрідного інструменту колективної психотерапії. Авторські колонки стануть комунікативним середовищем для обговорення травм, пошуку спільних рішень та моральної підтримки. Стилістика текстів ставатиме більш емпатичною та орієнтованою на «людські історії», що перетворить регіональні медіа на осередки формування стійкості спільноти.

Як бачимо, рубрика «Блоги» на сайті медіа «Курс» підтверджує, що традиційна публіцистика (есе, фейлетон, аналітична стаття) отримала нове цифрове життя, адаптувавшись до вимог сучасного читача. Майбутнє цього жанру полягає у синергії глибокої фахової аналітики, візуального сторітелінгу та емпатії, що дозволить авторським колонкам залишатися основним каналом формування громадської думки.

Висновки. Отже, матеріал проведеного дослідження дає змогу констатувати, що блогера публіцистика на сторінках регіональних онлайн-медіа, зокрема видання «Курс», перебуває на етапі активної еволюції. Вона поступово відходить від класичних текстових форм до мультимедійності та персоналізації, перетворюючись на універсальний інструмент комунікації, здатний оперативно адаптуватися до викликів часу. Цей процес засвідчує глибоку жанрову дифузю: формально залишаючись у межах професійного медіа, авторські колонки за своєю суттю функціонують як блоги. Це проявляється через високий рівень суб'єктивізації, використання мультимедійних засобів (фото, відео, плакати), наявність публічних метрик залучення аудиторії та специфічну стилістику заголовків. Перспективу для подальших наукових розвідок вбачаємо у порівняльному аналізі стратегій персоналізації в різних регіональних медіаресурсах, а також у дослідженні впливу інтерактивних елементів блогу на рівень довіри аудиторії до локальних лідерів думок.

Список літератури:

1. Гуменюк Т. Сучасний блогерський медіапростір. *Український інформаційний простір*. 2022. № 1(9). С. 57–68.
2. Єрмачкова О. Є. Особливості заголовків українських блогів. *Молодий вчений*. 2024. № 5 (129). С. 22–25.
3. Кравченко О. Л. Особливості блогів українських інтернет-ЗМІ. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2021. Т. 32 (71), № 2, Ч. 2. С. 221–225.
4. Крижанівська Г. Т. Блог як жанр інтернет-комунікації. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія*. 2022. № 53, Т. 1. С. 77–80.
5. «Курс». Блоги. URL: <https://kurs.if.ua/blogs/> (дата звернення: 21.04.2026).
6. «Курс»: вебсайт. URL: <https://kurs.if.ua> (дата звернення: 21.04.2026).

7. Плеханова Т. М. Соціальні мережі як новітня платформа для промоції медійного контенту. *Journalism: development patterns and trends: collective monograph*. Riga, Latvia: «Baltija Publishing», 2021. Р. 48–68. URL: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-088-9-3> (дата звернення: 18.04.2026)
8. Потятиник Б. В. Інтернет-журналістика: навч. посіб. Львів: ПАІС, 2010. 244 с.
9. Рудик М. Блогові платформи як майданчики для медійної діяльності громадянських журналістів. *Вісник Львівського університету. Серія Журналістика*. 2024. Вип. 54–55. С. 240–248.
10. Савчук Р. Л., Шевчук Г. І. Блогерська діяльність Андрія Шимановського. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. Т. 34 (73). № 1, Ч. 2. Київ: Видавничий дім «Гельветика», 2023. С. 230–236.
11. Blood R. *The Weblog Handbook: Practical Advice on Creating and Maintaining Your Blog*. Cambridge: Perseus Publishing, 2002. 208 p.
12. Harcup T. *Journalism: Principles and Practice (4th Edition)*. SAGE Publications, 2021. 328 p. URL: <https://surl.lu/bausny> (дата звернення: 20.04.2026)
13. McQuail D., Deuze M. *McQuail's Media and Mass Communication Theory*. 7th edition. London: SAGE Publications Ltd, 2020. 672 p. URL: <https://surl.lt/gtrowo> (дата звернення: 18.04.2026).

Savchuk R. L., Ivasiv Kh. V. GENRE TRANSFORMATION OF TRADITIONAL JOURNALISM IN THE BLOG FORMAT (BASED ON AUTHOR COLUMNS IN THE ONLINE MEDIA “KURS”)

This article analyses the blog as the result of the evolution of traditional journalistic genres and as a specific form of the author's self-expression (using the example of opinion columns in the Ivano-Frankivsk-based online media outlet “Kurs”).

In today's media landscape, the boundaries between the traditional press and the latest digital platforms are becoming increasingly blurred. The use of content analysis and linguistic-stylistic description has made it possible to observe that the blog is becoming the primary tool for expressing the author's position, combining the functions of timely reporting, in-depth analysis and emotional impact on the audience, which significantly alters the nature of social communication at the regional level.

It has been established that, within the online media system, the blog does not negate but rather transforms traditional journalism, enriching it with features of interactivity, hypertextuality and multimedia. Contemporary authorial text on the internet is shifting from a monological form to a dialogue with the reader, where visual elements (posters, photo and video content) and the author's personality help to capture attention.

It has been established that the “Blogs” section in the online media outlet “Kurs” is an integral component of the publication's editorial policy, which is based on an intellectual examination of the socio-political, cultural and urban issues of the region. The study also highlights the linguistic and stylistic features of headline structures, particularly the use of irony, puns and metaphorisation, which, combined with expressive vocabulary, allows authors to avoid journalistic clichés and establish a trusting rapport with the reader. By engaging a wide range of contributors and utilising linguistic expressiveness and visualisation, the publication “Kurs” creates a high-quality space for public debate.

The article also outlines the prospects for the development of blog formats in regional journalism, which lie in the transition to visual storytelling, the enhancement of expertise, the introduction of gamification elements (contributor rankings) and the growing role of the author's brand as a factor in audience trust. The research findings can be used for further study of media system transformations and the development of strategies for hyperlocal media.

Keywords: *blog, author's column, journalism, genre transformation, interactivity, language of media communication, media text, regional journalism, online media “Kurs”.*

Дата першого надходження статті до видання: 23.04.2026
 Дата прийняття статті до друку після рецензування: 11.05.2026
 Дата публікації (оприлюднення) статті: 30.05.2026